

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ר"מ ע"א

פרשת פקודי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רל"ט ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דאינון נשים נכריות.

תרגום לעברית

כתוב (שם ה) נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל. מה זה לא תוסיף קום? (משמע שבזמן אחר קמה) אלא שבזמן אחר היא קמה. היא קמה מעצמה, ולא הקימה הקדוש ברוך הוא. שהרי בגלות מצרים הקדוש ברוך הוא הקים אותה ועשה כמה נסים כדי להקימה, ובגלות בבל הוא לא הקים אותה, משום שלא עשה להם נסים, שגרם החטא, אלא היא קמה. ועלו בני הגולה כאותם שלא היה להם פדות, ולא היתה תשוקתו של הקדוש ברוך הוא עליהם, משום שגרם אותו החטא, שהם נשים נכריות.

טקסט הזוהר

ועל דא, קודשא בריך הוא לא אוקים לה לכנסת ישראל, ולא עבד לה נסין וגבוראן בההוא זמנא כדקא יאות. אבל לזמנא דאתי, לא תוסיף קום כתיב, לא תוסיף קום מגרמה, אלא קודשא בריך הוא יוקים לה, דכתיב אקים את סוכת דוד הנופלת. וכתיב (ירמיה ל) ואת דוד מלכם אשר אקים להם. ובגין כך כתיב הכא, ויקם משה את המשכן. ויקם משה וגו'.

וְלֹכֵן לֹא הָקִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָשָׂה לָהֶם נִסִּים וּגְבוּרוֹת בְּאוֹתוֹ זְמַן כְּרֵאוֹי. אֲבָל לְעֵתִיד לְבֹא, לֹא תוֹסִיף קוֹם כְּתוּב. לֹא תוֹסִיף קוֹם מַעֲצָמָה, אֲלֵא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יָקִים אוֹתָהּ, שְׁכָתוּב אָקִים אֶת סֶכֶת דָּוִיד הַנוֹפֶלֶת. וְכָתוּב (יִרְמִיָּה ל) וְאֵת דָּוִד מִלְכָּם אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם. וּמִשׁוּם כֶּךָ כְּתוּב כָּאן, וַיָּקֶם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. וַיָּקֶם מֹשֶׁה וְגו'.

טקסט הזהור

תָּא חֲזִי, כִּד אֻקִּים לִיה מֹשֶׁה לְמִשְׁכָּנָא, אֶתְקַם מִשְׁכָּנָא אַחֲרָא עֲמִיה. וּמִשְׁכָּנָא עֲלָא, אֻקִּים (נ"א אֻקִּיר) וְסַעֲיד כָּלָא, בְּגִין דְּמִשְׁכָּנָא עֲלָא, סְתִים וְגִנִּיז אִיהוּ לְעִילָא לְעִילָא. וּמִשְׁכָּנָא אַחֲרָא אֶתְקַם עַל מִשְׁכָּנָא דְּלִתְתָּא וְקִימָא עֲלִיה, (ס"א עֲמִיה. וּמִשְׁכָּנָא עִילָא הֵהוּא דְּסְתִים וְגִנִּיז לְעִילָא לְעִילָא אֻקִּים וְסַעֲיד כָּלָא. וּמִשְׁכָּנָא אַחֲרָא הֵהוּא אֶתְקַם עַל יֵדָא דְּמִשְׁכָּנָא דְּלִתְתָּא קִימָא עֲלִיה) בְּחִילָא דְּהֵהוּא מִשְׁכָּנָא עֲלָא עַל כָּלָא. וְכַמָּה דְּאֶתְקַם מִשְׁכָּנָא דְּלִתְתָּא עַל יֵדָא דְּמֹשֶׁה, אוּף הָכִי לְעִילָא, עַל יְדֵי דְּהֵהוּא דְּבִנִי דְּמֹשֶׁה (נ"א דְּרַגָּא דְּמֹשֶׁה). מְנַלְן. דְּכְתִיב, וַיָּקֶם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. אֶת דִּיִּיקָא, לְאֶתְחַזָּא דְּתִירִי מִשְׁכָּנִין בְּרָזָא דְּמֹשֶׁה אֶתְקִנּוּ (נ"א אֶתְקִמוּ).

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה, כְּשִׁמְשָׁה הָקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן, הוּקַם מִשְׁכָּן אַחֵר עִמּוֹ, וְהַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן הָקִים (כְּבֹד) וְסַעֲד הַכֹּל, מִשׁוּם שֶׁהַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן נִסְתָּר וְגִנּוּז הוּא לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וּמִשְׁכָּן אַחֵר הוּקַם עַל הַמִּשְׁכָּן לְמַטָּה וְעוֹמֵד עָלָיו (עִמּוֹ). וְהַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן הֵהוּא שְׁגִסְתֵּר וְגִנּוּז לְמַעְלָה לְמַעְלָה, הָקִים וְסַעֲד הַכֹּל. וְהַמִּשְׁכָּן הַאֲחֵר הֵהוּא הוּקַם עַל יְדֵי הַמִּשְׁכָּן שֶׁלְמַטָּה עוֹמֵד עָלָיו) בְּכַחוֹ שֶׁל אוֹתוֹ מִשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן עַל הַכֹּל. וְכִמּוֹ שֶׁהוּקַם הַמִּשְׁכָּן שֶׁלְמַטָּה עַל יַד מֹשֶׁה, אִף כֶּךָ לְמַעְלָה עַל יְדֵי אוֹתוֹ שֶׁבִּנָּה מֹשֶׁה (דְּרַגָּה שֶׁל מֹשֶׁה). מְנִין לָנוּ? שְׁכָתוּב וַיָּקֶם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. אֶת דִּוְקָא, לְהִרְאוֹת שְׁשֵׁנִי הַמִּשְׁכָּנוֹת נִתְקִנּוּ (הוּקִמוּ) בְּסוּד שֶׁל מֹשֶׁה.

אמר רבי יוסי, וכי ויקם משה, והא כללא עד לא אתתקון, וקימה לאו איהו אלא כד אשתלים כללא, ועאל שייפא בשייפיה, מאי ויקם. אמר רבי יצחק, בתלת סטרינ אוקים משה ית משכנא, מה כתיב ויקם משה את המשכן, ויתן את אדניו, וישם את קרשיו. בהני תלת סטרי, אוקים משה ית משכנא. ובהני תלת סטרי, אסתלק משכנא. ואתכפייא סטרא אחרא. ועבודה זרה, כד אוקים משה להאי סטרא, אתכפייא סטרא אחרא. בגין כך משה אוקים ליה ולא אחרא.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, וכי ויקם משה? הרי הכל טרם התתקן, וקימה אינה אלא כשהכל נשלם ונכנס איבר באיברו. מה זה ויקם? אמר רבי יצחק, בשלשה צדדים הקים משה את המשכן. מה כתוב? ויקם משה את המשכן, ויתן את אדניו, וישם את קרשיו. בשלשת הצדדים הללו הקים משה את המשכן, ובשלשת הצדדים הללו התעלה המשכן ונכנע הצד האחר. ולכך, כשמשה הקים את הצד הזה, נכנע הצד האחר. משום כך משה הקימו ולא אחר.

טקסט הזוהר

תא חזי, כתיב ויתן את אדניו, בההיא שעתא אזדעזע סמא' ל מאתריה, וארבעין רתיכין דעמיה, וערק ארבע מאה פרסי, גו טסירו דנוקבא דעפרא. אעיל משה אינון סמכין, ואתקרי סטרא דא, כדין אינון סמכין דסטרא אחרא, נפלו ואתרפו.

תרגום לעברית

בא וראה, כתוב ויתן את אדניו. באותה שעה הזדעזע סמא' ל ממקומו, וארבעים מרכבות שעמו, וברח ארבע מאות פרסאות לתוך סתר נקב העפר. הכניס משה אותם העמודים, והתחזק הצד הזה, ואז אותם העמודים של הצד האחר נפלו והתרפו.

פֶּתַח וְאָמַר, בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת סֵפֶת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת וְגו' , מֵאִי בַּיּוֹם הַהוּא. בַּיּוֹמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יַעֲבִיד דִּינָא בְּעָלְמָא, וְיִפְקֹד עַל חַיִּיבֵי עָלְמָא כְּעוֹבְדֵיהוֹן. דְּהָא לִית קִימָה לְכִנְסֵת יִשְׂרָאֵל מִעַפְרָא, בְּעוֹד דְּאִינוּן חַיִּיבֵין דִּישְׂרָאֵל יְקוּמוּן בְּעָלְמָא. מַה כְּתִיב לְעִילָא, (עֲמוֹס ט) בַּחֶרֶב יָמוּתוּ כָּל חֲטָאֵי עַמִּי הָאֹמְרִים לֹא תִגִּישׁ וְתִקְדִּים בְּעַדְנוּ הָרָעָה. מַה כְּתִיב בַּתְּרִיָּה, בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת סֵפֶת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת וְגו'.

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת סֵפֶת דָּוִיד הַנוֹפֶלֶת וְגו' . מַה זֶה בַּיּוֹם הַהוּא? בַּיּוֹם שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה דִין בְּעוֹלָם וְיִפְקֹד עַל רִשְׁעֵי הָעוֹלָם כְּמַעֲשֵׂיהֶם. שְׁהָרִי אֵין קִימָה לְכִנְסֵת יִשְׂרָאֵל מִן הָעַפָּר בְּעוֹד שְׂאוֹתָם רִשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲמְדוּ בְּעוֹלָם. מַה כְּתוּב לְמַעְלָה? (עֲמוֹס ט) בַּחֶרֶב יָמוּתוּ כָּל חֲטָאֵי עַמִּי הָאֹמְרִים לֹא תִגִּישׁ וְתִקְדִּים בְּעַדְנוּ הָרָעָה. מַה כְּתוּב אַחֲרָיו? בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת סֵפֶת דָּוִיד הַנוֹפֶלֶת וְגו'.

טקסט הזוהר

הָאִי קָרָא אֵית לְאַסְתַּכְלָא בֵּיה, (עֲמוֹס) אֶת פְּרִצִּיָּהוֹן, אֶת פְּרָצָה מִבְּעֵי לֵיה. וְהָרִיסוּתִיו, וְהָרִיסוּתִיָּה מִבְּעֵי לֵיה. אֲלֹא וְגִדְרִתִּי אֶת פְּרִצִּיָּהוֹן מִמָּאן, מֵאִינוּן חַיִּיבֵין, דְּכְתִיב בַּחֶרֶב יָמוּתוּ כָּל חֲטָאֵי עַמִּי, דְּהָא כְּדִין יִתְעַבִּיד פְּרָצֵן בְּיִשְׂרָאֵל, וְעַל דָּא וְגִדְרִתִּי אֶת פְּרִצִּיָּהוֹן. וְהָרִיסוּתִיו אָקִים, הָרִיסוּתִיו דְּמָאן, הָרִיסוּתִיו דְּסוּפֶת דָּוִד. (מִמָּאן מִדּוּד) בְּגִין, דְּכַד אַתְקֵף מַלְכוּ חַיִּיבָא בְּעָלְמָא, כְּדִין הָאִי מַלְכוּ קוּדְשָׁא אַתְרַפִּי, וְסִפֶּת דָּוִד אַסְתִּיר בְּנִינָא דִּילֵיה, וְעַל דָּא וְהָרִיסוּתִיו אָקִים.

תרגום לעברית

בְּפִסּוּק הַזֶּה יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן. אֶת פְּרִצִּיָּהוֹן? אֶת פְּרָצָה הִיא צָרִיף לְהִיּוֹת. וְהָרִיסוּתִיו? וְהָרִיסוּתִיָּה הִיא צָרִיף לְהִיּוֹת. אֲלֹא וְגִדְרִתִּי אֶת פְּרִצִּיָּהוֹן, מִמֵּי? מֵאוֹתָם הָרִשְׁעִים, שְׂכָתוּב בַּחֶרֶב יָמוּתוּ כָּל חֲטָאֵי עַמִּי, שְׁהָרִי אֵין יַעֲשֶׂה פְּרָצוֹת בְּיִשְׂרָאֵל. וְעַל זֶה, וְגִדְרִתִּי אֶת

פּרָצִיָּה וְהִרְסָתוֹ אָקִים. וְהִרְסָתוֹ, שֶׁל מִי? הִרְסָתוֹ שֶׁל סֶפֶת דָּוִד. (ממִי, ' מִדּוֹד)
מִשּׁוּם שֶׁכְּשֶׁמֶתְחַזְקֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה בְּעוֹלָם, אִזְּ נִרְפִּית הַמַּלְכוּת הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וְסֶפֶת
דָּוִד סוֹתֶרֶת אֶת הַבְּנִין שְׁלָה, וְעַל כֵּן וְהִרְסָתוֹ אָקִים.

טקסט הזוהר

דָּהָא תְּנִינֵן, כָּל זְמַנָּא דְּהָא אֶתְקַף, הָאִי אֶתְרַפִּי. דָּא מַלְא, וְדָא חֲרָבָה. וּבְגִין כֹּה, עַד
הֵהוּא יוֹמָא, מַלְכוּת חֲזִיבָא יִתְקַף. בְּהֵהוּא יוֹמָא, יִתְקַף וְיִקָּים לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
לְהָאִי מַלְכוּת קְדִישָׁא. וְעַל דָּא וְהִרְסָתוֹ אָקִים. וּבְנִיתִיָּה כִּימֵי עוֹלָם, מָאִי וּבְנִיתִיָּה כִּימֵי
עוֹלָם. הֵיִינוּ דְּכַתִּיב, (ישעיה ל) וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְּבָבָה כְּאֹרֶךְ הַחֲמָה וְגו' (שמות לט) וְיָקָם
מִשָּׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, בְּמָאִי אֻקָּים לִיָּהּ. דְּכַתִּיב וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו וַיְהִיב אֵינֹן סִמְכִין דְּתַחֲוִיתִיָּה,
לְקִיָּמָא עַל־יָהּ, וְלֹאֲסַחֲרָא בְּהוּ אֵינֹן צִירִים דְּפִתְחִין. בְּגִין דְּאֵינֹן סִמְכִין דְּתַחֲוִיתִיָּהוּ,
אֵינֹן קִיּוּמָא לֹאֲסַחֲרָא. אֲמָאִי וַיִּתֵּן. אֶתְקִיף וְאֶתְקִין לֹון בְּתוֹקְפוּי. בְּהֵיָא שְׁעָתָא אַעֲדִיו
אֵינֹן סִמְכִין אַחֲרָנִין דְּסִטְרָא אַחֲרָא.

תרגום לעברית

שְׁהָרִי שְׁנִינֵן, כָּל זְמַן שְׁזָה מִתְחַזֵּק - זָה מִתְרַפֶּה. זָה מַלְא - וְזָה חֲרָב. וּמִפְּנֵי כֵן עַד הַיּוֹם
הֵהוּא מַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִתְחַזְקֶת. בַּיּוֹם הַהוּא יִתְחַזֵּק וְיָקָם אוֹתָהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזוֹ
הַמַּלְכוּת הַקְדוּשָׁה. וְעַל זֶה וְהִרְסָתוֹ אָקִים, וּבְנִיתִיָּה כִּימֵי עוֹלָם, מָה זֶה וּבְנִיתִיָּה כִּימֵי
עוֹלָם? הֵיִנוּ שְׁכָתוֹב (ישעיה ל) וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְּבָבָה כְּאֹרֶךְ הַחֲמָה וְגו'. וְיָקָם מִשָּׁה אֶת
הַמִּשְׁכָּן. בְּמָה הָקִים אוֹתוֹ? שְׁכָתוֹב וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו, וַנִּתֵּן אוֹתָם הָעֲמוּדִים שֶׁתְּחַתִּיו
לְהָקִים עַל־יָהֶם וּלְסוּבָב בָּהֶם אוֹתָם הַצִּירִים שֶׁל פְּתָחִים, מִשּׁוּם שְׁאוֹתָם הָעֲמוּדִים
שֶׁתְּחַתִּיָּהֶם הֵם הָעֲמִידָה לְהַקִּיפָם. לָמָּה וַיִּתֵּן? חֲזַק וְהִתְקִין אוֹתָם בְּכַחוּ. בְּאוֹתָהּ שְׁעָה
הוֹסְרוּ אוֹתָם הַתּוֹמְכִים הָאֲחֵרִים שֶׁל הַצֵּד הָאֲחֵר.

תא חזי, כתיב (תהלים קלז) זכור יי' לבני אדם את יום ירושלם האומרים ערו ערו עד היסוד בה. ועל דא זמין קודשא בריך הוא למבני יסודי ירושלם, מיסודין אחרנין, דישלטון על כלא. ומאן אינון. ספירין. דכתיב, (ישעיה נד) ויסדתיך בפסירים, דאלין אינון יסודין, וסמכין תקיפין ועלאין, דלית להו חלישו כקדמאי.

תרגום לעברית

בא וראה, כתוב (תהלים קלז) זכור ה' לבני אדם את יום ירושלם האומרים ערו ערו עד היסוד בה. ועל כן עתיד הקדוש ברוך הוא לבנות את יסודותיה של ירושלם מיסודות אחרים שישלטו על הכל, ומי הם? ספירים, שכתוב (ישעיה נד) ויסדתיך בפסירים, שאלו הם היסודות והתומכים החזקים והעליונים שאין בהם חלשה בראשונה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ר"מ ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

מאי טעמא. בגין דאבנין

תרגום לעברית

מה הטעם? כי האבנים הראשונות מאותם היסודות, יכלו שאר העמים לשלט עליהם. מה הטעם? משום שאין בהם אור עליון כראוי. אבל אלה יהיו מאירים מתוך האור העליון ומשקעות בתוך התהומות, שלא יכולים לשלט עליהם. ואלו הם הספירים שיאירו למעלה ולמטה, (ואם תאמר) משום שבאותו זמן יתוסף אור עליון למעלה ולמטה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

